

Τα αυτοκίνητα σε κάποια σημεία μοιάζουν με τους ανθρώπους. Ίσως η μεγαλύτερη ομοιότητά τους είναι, το πόσο διαφορετικοί μπορεί να είναι δυο όμοιοι άνθρωποι. Αυτό που δίνει το μέτρο της διαφορετικότητας στους ανθρώπους, είναι η ψυχή και στα αυτοκίνητα, η μονάδα ισχύος.

Σε αυτό το σημείο έρχεται η μεγάλη δυνατότητα των σύγχρονων αυτοκινητοβιομηχανιών να παράγουν αξιόπιστα, όμορφα, πλούσια προϊόντα σε τιμές προσιτές, με διαφορετικές ψυχές.

Όμοια εξωτερικά αλλά τόσο διαφορετικά στη συμπεριφορά. Ένα εξαιρετικό παράδειγμα αυτής της διαφορετικότητας είναι οι δυο Mercedes της δοκιμής μας. Εδώ ισχύει το κλισιέ, τόσο ίδια μα τόσο διαφορετικά. Από την μια έχουμε μια πετρελαιοκίνητη έκδοση με 136 ίππους που καταναλώνει στον μικτό κύκλο 4,2 λτ/100 χλμ. και στοιχίζει κάτι παραπάνω από 32.000 € και από την άλλη μια τετρακίνητη με υπερδιπλάσια ισχύ και διπλάσια, σχεδόν, αξία.

Αρχίζοντας από το πιο προσιτό.

Μια όμορφη κουπέ τετράπορτη καρότσα, με μια ευγενική ψυχή πρόθυμη να μας ταξιδέψει οικονομικά, άνετα και με στυλ. Κάτω από το καπό βρίσκεται μια πρόταση που καταφέρνει να συνδυάσει πολλά. Κατ' αρχήν το καύσιμο. Πετρέλαιο, το οικονομικόν. Ακολουθώντας τα κυβικά, 1.796, δηλαδή κάτω από το όριο που χωρίζει του πληθβείους από τους πολυτελώς διάγοντας, τουλάχιστον σύμφωνα με την εξουθενωτική λογική του Ελληνικού Δημοσίου. Στη συνέχεια οι 136 διαθέσιμοι ίπποι του, έρχονται καλπάζοντας στις 3.600 σ.α.λ. αλλά ακόμα πιο έντονη παρουσία έχουν τα 300 Nm ροπής που εμφανίζονται στις 1.600 και μένουν μαζί μας μέχρι τις 3.000 σ.α.λ.

Δεν γράφω ότι είναι δυνατό, λέω όμως ότι μπορεί να κινηθεί αξιοπρεπώς με την γλύκα που εξασφαλίζει η τεχνολογία common rail στους σύγχρονους πετρελαιοκίνητες. Το έχουμε ξαναπεί. Η εικόνα τους έχει κάνει άλματα προόδου και έχει αναβαθμίσει τη φήμη τους ακόμα και σε φανατικούς οπαδούς της βενζινοκίνησης, για να μην πούμε ότι έχουν γίνει απειλητικοί και στο αγωνιστικό επίπεδο, όρα 24 ώρες Le Mans.

Η ισχύς διαχειρίζεται από το 7τάχυτο διπλοσύνπλεκτο DCT, που όσο και να γκρινιάζουμε οι όσοι εναπομείναντες παραδοσιακοί εραστές των μηχανικών κιβωτίων, οφείλουμε να παραδεχτούμε και να αποδεχτούμε την ποιότητα και την απόκριση αυτών των προτάσεων.

Όλα τα προηγούμενα συνδυασμένα με την γνωστή ποιότητα που μπορεί να προσφέρει το Γερμανικό εργοστάσιο μετουσιώνονται σε μια ελκυστική επιλογή που απευθύνεται σε πολλούς. Δεν απευθύνεται σε όσους έχουν συνηθίσει τα τριπήφια νούμερα στο ταχύμετρο να έρχονται αστραπιαία αλλά και τα λιγότερα από 10 δεύτερα που χρειάζεται για τα πρώτα 100 χλμ/ώρα δεν είναι και πολλά. Επίσης τα μεγάλα κορμιά δεν θα αισθανθούν πολύ άνετα στις πίσω θέσεις, αλλά και όμορφο και μεγάλο και κουπέ, σχεδιαστικά δεν βγαίνει, ενώ το μισό σχεδόν κυβικό μέτρο αποθηκευτικού χώρου στο πορτ μπαγκάζ δίνει λύσεις στους οικογενειάρχες.

Συνεχίζοντας με το άγριο.

Που απευθύνεται άραγε η CLA 45 AMG 4 MATIC; Αν απαντηθεί τούτο το ερώτημα θα είναι πιο εύκολο να γράψουμε για αυτή. Απάντηση πρώτη, κυνική, αλλά ακριβής: Σε εκείνους που μπορούν να την αποκτήσουν. Απάντηση δεύτερη, ελιτίστικη αλλά επίσης ακριβής: Σε όσους μπορούν να την σπρώξουν στα όρια της, και απάντηση τρίτη και Μνημονιακή: Σε ελάχιστους Έλληνες.

Έχουμε λοιπόν ένα αυτοκίνητο ακριβό στην αγορά, ακριβότερο στη χρήση, καύσιμα, Τελ. Κυκλ., τον πέλεκυ του πολυτελώς διάγειν και απαιτητικό.

Σε μια κοινωνία ελεγχόμενη όσο ποτέ, σε ασφυκτικά ελεγχόμενο οδικό δίκτυο, στην Ελλάδα ακόμα έχουμε ανάσες στον τομέα αυτόν, έξω, στην σύμμαχο πολιτισμένη Ευρώπη, τα αστεία έχουν τελειώσει, το να χαρείς ένα όχημα προδιαγραφών AMG είναι δύσκολο. Αν τώρα η λύση είναι να πας στην πίστα, συγχωρείστε με, είναι σαν να κυνηγάς σε κοτέτσι.

Λοιπόν είτε σε 200 CDI είτε σε 45 AMG 4 MATIC, είναι το ίδιο και το αυτό αν είσαι μποτιλιτισμένος στην Κηφισιάς, ή στην Θηβών, όπως περίπου ίδιο είναι σε μια πυκνής κυκλοφορίας εθνική αρτηρία. Τα θέματα αλλάζουν στους ανοικτούς, όμορφους, ορεινούς δρόμους. Εκεί τούτα τα οχήματα δείχνουν τη δυναμική τους, το λόγο για τον οποίον ήρθαν στη ζωή. Εκεί που χωρίς ιδιαίτερο άγχος μπορείς να κατανοήσεις πόσο καλά έχουν έχουν γίνει με την έννοια του πόσο συμβατά, εύκολα στη χρήση, του πόσο ανεμπόδιστα αγγίζουν ένα αξιοπρεπές τέμπο, χωρίς να ζητούν από τον χειριστή ιδιαίτερες γνώσεις.

Ταυτόχρονα είναι και προστατευτικά. Καλοστημένα συγχωρούν, ως ένα βαθμό, σφάλματα, επιβραδύνουν καταπληκτικά, στρίβουν και η τετρακίνηση τους, μαζεύει ότι ξεφύγει. Δημιουργεί, έτσι μια επίπλαστη συνθήκη υπερικανονοτήτων του οδηγού, γεγονός που μπορεί να σημάνει το μεγάλο λάθος. Θέλει προσοχή εδώ. Όσο θαυμαστό είναι ένα αυτοκίνητο, θαύματα δεν κάνει.

Σε παρασύρει επίσης. Συνέλαβα ευατόν να το έχει γυρίσει στη ρύθμιση S και να αλλάζει ταχύτητες ως αλιτήριο, καθώς έκρουε το σύμπαν μέσα από τα καζανάκια της, σε κάθε αλλαγή στις 6 και κάτι και να γυρνούν τα κεφάλια, να αναστατώνεται ο κόσμος. Άντε μετά να επιβραδύνεις για την επόμενη στροφή ή τις διασταυρώσεις που έρχονταν, πριν τα προπορευόμενα οχήματα και τους σηματοδότες.

Αντικοινωνική συμπεριφορά θα μου πείτε. Θα συμφωνήσω. Με παρέσυρε ο Δαίμονας με το αστέρι στο καπό και την αμαρτωλή ψυχή κάτω από το καπό του. Αμάρτησα, ομολογώ και με παρηρησία ομολογώ ότι θα αμαρτήσω και πάλιν εις το μέλλον όταν μου δοθεί η ευκαιρία. Νοιώθω ολότελα ανοχύρωτος, απροστάτευτος μπροστά σε αυτό το όργιο ισχύος από μόλις δύο λίτρα. Ξελογιάζομαι από τους αλλεπάλληλους κρότους που μου θυμίζουν (συγγνώμη εκ των προτέρων για την ιεροσυλία) τον συγχωρεμένο Σκωτσέζο να χαράζει άλλα μονοπάτια καθώς ροβόλαγε στα κλειστά, πριν τις λίμνες στο Ελευθεροχώρι, όπως μόνον εκείνος ήξερε.

Που καταλήγουμε;

Στις μέρες μας, πέρα από όση γκρίνια έχουμε την τάση να εκφράζουμε για την πορεία της αυτοκίνησης, οφείλουμε να υπογραμμίζουμε και τα θετικά. Οι δυο αυτές Mercedes θέτουν εύστοχα το θέμα. Ανήκουν τρόπον τινά στα άκρα του μοντέλου και μακριά από εμάς οι ανυπόληπτες θεωρίες των άκρων.

Η CDI αποτελεί την ήσυχη, οικονομική, συντηρητική πλευρά, μαλακή, αθόρυβα όμορφη, και η AMG 4 MATIC είναι η θορυβωδώς ισχυρή, η άναρχα απελευθερωτική, η περιπετειώδης. Είναι δυο ποθητά, για διαφορετικούς λόγους, προϊόντα, απευθυνόμενα στο τμήμα της υψηλίου που αποκαλούμαι «ανεπτυγμένο», που μπορεί δηλαδή να καταναλώσει, αποδεχτεί. Ας ελπίσουμε η πατρίδα μας να ανήκει ακόμα εκεί. Όμοια εξωτερικά, κάθε άλλο παρά ίδια, τα χωρίζει ότι συνήθως χωρίζουν και τα έμβια όντα. Η ψυχή.